

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. října 2024 odvolání **státního zástupce, obžalovaných P.J.,** narozeného XXXXX, **J.Ch.,** narozeného XXXXX, **R.M.,** narozeného XXXXX, **a obžalované právnické osoby XXXXX,** IČ: XXXXX, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 4. 2024, č. j. 48 T 2/2023-2004, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se z podnětu odvolání obžalovaných P.J., J.Ch., R.M., XXXXX, a ohledně obžalované XXXXX podle § 261 tr. ř., napadený rozsudek částečně zrušuje, a to ve výroku o náhradě škody učiněném podle § 228 odst. 1 tr. ř. ve vztahu k poškozené České republice – Krajskému ředitelství Policie Jihomoravského kraje se sídlem Kounicova 24, Brno.

II. Podle § 265 tr. ř. se poškozená Česká republika – Krajské ředitelství Policie Jihomoravského kraje podle § 229 odst. 1 tr. ř. se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

III. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

IV. Podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4. 4. 2024, č. j. 48 T 2/2023-2004, byl obžalovaný obžalovaný P.J. uznán vinným přechínem neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku (ad 1., 2., 5.) a zločinem obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku (ad 5.), obžalovaný J.Ch. přechínem neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku (ad 3.- 5.) a zločinem obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku (ad 3.-5.), obžalovaný R.M. přechínem neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku (ad 4.-5.) a zločinem obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku (ad 4.-5.), obžalovaná XXXXX, přechínem neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku (ad 6.-7.) a zločinem obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku (ad 6.-7.) a obžalovaná XXXXX, přechínem neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku (ad 7.) a zločinem obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku (ad 7.), kterých se měli dopustit tím, že

obžalovaný P.J.

1. počátkem měsíce srpna roku 2018, v uzamčené hale v areálu bývalého ZD v XXXXX, parcelní číslo XXXXX v katastrálním území XXXXX, okres Brno-venkov, která je ve vlastnictví J.M., nar. dne XXXXX, uskladnil šest neoznačených uzavřených kovových a plastových nádob o celkovém objemu přibližně 100 l s neznámým obsahem, dle označení pravděpodobně barvy a lepidla, a především čtyřicet jedna IBC kontejnerů o objemu 1 m³, naplněných tekutým odpadem o celkové hmotnosti odpadních chemikálií nejméně 60 tun a celkové hmotnosti obalů – kontejnerů přesahující 2 tuny, který byl dle

odebraných vzorků identifikován jako odpadní olej, bělidlo – směs dusičnanu amonného, dusičnanu berylnatého, dusičnanu galitého a kyseliny dusičné 18%, dále látky na bázi glykolu, kyseliny sírové 10%, vodný roztok sacharózy a různě substituovaných uhlovodíků C10-C12, směs kyseliny fosforečné a sírové 21%, směs butyl acetátu a různě substituovaných benzenů, a který je kvalifikován jako odpad kategorie N-nebezpečný odpad dle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a změně některých zákonů, a vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 93/2016 Sb., o Katalogu odpadů, a takovým uskladněním, byť nedošlo k akutnímu ohrožení životního prostředí, tak v případě manipulace nepovolaných osob s těmito kontejnery, které již byly částečně poškozeny, by mohlo dojít k jejich destrukci a vytečení obsahu, čímž by mohlo dojít k ohrožení životního prostředí a ohrožení zdraví osob, které by s tímto odpadem přišly do styku, neboť v tomto areálu není povoleno provozovat žádné zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů, čímž porušil ustanovení § 12 odstavec 2 zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech a o změně některých dalších zákonů, podle kterého je možné nakládat s odpady pouze v zařízeních, která jsou k tomu určena,

2. v první polovině roku 2019, na pozemky parcelní čísla XXXXXX a XXXXXX v katastrálním území XXXXXX(XXXXXX), okres XXXXXX, ve vlastnictví společnosti XXXXXX, se sídlem XXXXXX, IČ: XXXXXX, uložil tři velkoobjemové kontejnery a čtyři vanové kontejnery obsahující celkově nejméně 97 t směsi kapalného odpadu organoleptického charakteru a ropných látek, který byl v případě tří vanových kontejnerů dle odebraných vzorků analyzován jako směs ropných látek s převahou solventní nafty/lehkých topných olejů s příměsí širokého spektra organických látek, aromatických uhlovodíků počínaje a těkavými rozpouštědly konče, přičemž tento odpad je možné zařadit do skupiny 13 Odpady olejů a odpady kapalných paliv, a to v různých podskupinách, v případě jednoho vanového kontejneru byl odpad analyzován jako odpad katalogové číslo 190111 Popel a struska obsahující nebezpečné látky, respektive jako odpad katalogové číslo 190199 Odpady jinak blíže neurčené a v případě tří velkoobjemových kontejnerů jako rozličné chemické látky, které je možné zařadit především do skupin 6 Odpady z anorganických chemických procesů, 7 Odpady z organických chemických procesů a 16 Odpady v katalogu blíže neurčené a to v různých podskupinách, který je kvalifikován jako odpad kategorie N- nebezpečný odpad dle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a změně některých zákonů, a vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 381/2001 Sb. ze dne 17. 10. 2001 v aktuálním znění, a takovým uskladněním, byť nedošlo k přímému ohrožení životního prostředí, tak vlivem nepříznivých meteorologických vlivů hrozilo nebezpečí, že může dojít k narušení obalů chemických látek, jejich následné vzájemné reakci, možnému výbuchu či požáru spojeného s únikem nebezpečných látek do ovzduší nebo nekontrolovaným uvolněním plynných složek z uložených chemických látek do ovzduší, a také nebezpečí ohrožení zdraví osob, které by s tímto odpadem přišly do styku, neboť v tomto areálu není povoleno provozovat žádné zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů, čímž porušil ustanovení § 12 odstavec 2 zákona číslo 185/2001 Sb. o odpadech a o změně některých dalších zákonů, podle kterého je možné nakládat s odpady pouze v zařízeních, která jsou k tomu určena,

kdy k odstranění obou těchto ohrožení uvedených v bodech 1. – 2. by při standardních tržních cenách bylo nutno vynaložit náklady v částce 5 809 292 Kč,

obžalovaný J.Ch.

3. dne 9. 1. 2020 objednal u společnosti XXXXXX, IČ: XXXXXX odstranění nebezpečného odpadu katalogové číslo 080111 (*Odpadní barry a laky obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky*), následně nechal dne 31. 3. 2020 vozidlem Scania, r.z. XXXXXX dovézt a vysypat na parcelu číslo XXXXXX v katastrálním území XXXXXX(XXXXXX), kde je provozována pod IČZ:XXXXXX skládka nebezpečných odpadů, minimálně 4 modré kovové sudy o objemu 200 l s kalem obsahujícím bílý fosfor od

společnosti XXXXX, které vydával zcela účelově za odpad pod katalogovým číslem 080111, čímž společnosti XXXXX zatajil skutečné nebezpečné vlastnosti a původ odpadu, kdy při vysypání kontejneru došlo k samovznícení a následnému hoření kalu a okolního odpadu, přičemž se do ovzduší po dobu 8 minut uvolňoval oxid fosforečný, který může způsobit těžké poleptání kůže a poškození očí, čímž došlo k ohrožení zaměstnanců společnosti XXXXX, a také osob žijících nebo pohybujících se v okolí skládky,

obžalování J.Ch. a R.M.

4. začátkem března 2020 dojednali se společností XXXXX, IČ: XXXXX likvidaci kalů z fosfátu zařazených pod katalogové číslo 110109 (*Kaly a filtrační koláče obsahující nebezpečné látky*), jejichž likvidaci pak objednali dne 6. 4. 2020, následně předali dne 9. 4. 2020 celkem 22,92 t kalů obsahujících bílý fosfor od společnosti XXXXX, dopravci XXXXX, s. r. o., IČ: XXXXX, které vydávali zcela účelově za odpad pod katalogovým číslem 110109, čímž společnosti XXXXX zatajili skutečné vlastnosti a původ odpadu, přičemž odpad byl dopraven přímo do zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů společnosti XXXXX, IČ: XXXXX (nyní XXXXX) s IČZ: XXXXX na adrese XXXXX, kde dne 15. 4. 2020, na volném venkovním prostranství s betonovým podložím a v prostoru tzv. boxů, pracovník společnosti XXXXX, při přípravě 4 ks kovových sudů uložených na paletě k přepravě do zařízení k biodegradaci pomocí vysokozdvizného vozíku, při převážení této palety se sudy, vlivem terénní nerovnosti, jeden ze čtyř sudů z palety převrhnul, v důsledku pádu se sud otevřel a vytekla z něj chemická látka, která při styku s okolním vzduchem začala doutnat a poté se samovolně vznítila za současné produkce štiplavého kouře v podobě oxidu fosforečného, který může způsobit těžké poleptání kůže a poškození očí, přičemž vzniknuvší požár (o rozsahu 3 m x 6 m) nebyli schopni zaměstnanci společnosti XXXXX uhasit pomocí vody a hlíny svépomocí, a byli nuceni na místo povolát složky IZS, kdy při následném hašení vznikla hasební voda, která má žíravé i toxické účinky, čímž došlo k ohrožení zaměstnanců společnosti XXXXX, a osob žijících, pracujících a pohybujících se v okolí provozovny této společnosti,

přičemž takto jednali z důvodu zbavení se a likvidace nebezpečného odpadu levněji a jiným než k tomu zákonem předepsaným a určeným způsobem, kterého si byli R.M. jako předseda představenstva společnosti XXXXX, a J.Ch. jako provozně technický manažer a odpadový hospodář této společnosti vědomi, neboť jmenovaná společnost převzala v dubnu roku 2019 od společnosti XXXXX a. s., IČ: XXXXX, kal obsahující průměrně 67 % bílého fosforu, 209 mg/kg arsenu, 22 mg/kg thalia, 55 mg/kg antimonu, 39,5 mg/kg olova a 37,2 mg/kg zinku, jako odpad pod katalogovým číslem 160709 (*Odpady obsahující jiné nebezpečné látky*) s kódem pro přepravu ADR UN 1381, třída nebezpečnosti 4.2. + 6.1. (*samožápalná a toxická látka*), přičemž tuto látku je třeba dle jejích vlastností klasifikovat podle nařízení ES č. 1272/2008 jako látku s nebezpečností Pyr. Sol. 1 s H větou H250 (*samožápalná tuhá látka, která se při styku se vzduchem samovolně vznítí*) s přiřazenou třídou nebezpečnosti akutní toxicita kategorie 2 s H větou H300 (*při požití může způsobit smrt*) a H330 (*při vdechování může způsobit smrt*) a je ve smyslu nařízení vlády č. 467/2009 Sb. považována za jed, a vzhledem k tomu, že se jim nepodařilo tímto způsobem zbavit celého převzatého kalu,

obžalování R.M., J.Ch. a P.J.

5. sjednali v období od 23. 4. 2020 do 21. 5. 2020 obchodní transakci, při které P.J. vystupoval jako obchodní zástupce společnosti XXXXX, spočívající v předání celkem 210 potravinářských plastových sudů o objemu 220 litrů, ve kterých bylo uloženo celkem 19 tun látky, která obsahovala 67 % bílého fosforu, přičemž si P.J. byl vědom původu a nebezpečnosti tohoto odpadu, kdy tyto sudy byly v době od 22. 5. 2020 do

8. 6. 2020 dle sjednané obchodní dohody předány společnosti XXXXX, do areálu nacházejícím se v XXXXX na XXXXX, a to v režimu mimo nakládání s odpady, ačkoliv se o odpad jednalo, když jako nebezpečný odpad byl tento kal převzat od společnosti XXXXX a. s., čímž porušili § 12 odst. 1, odst. 4 a § 20 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, protože společnost XXXXX, neprovozuje žádné zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování nebezpečných odpadů a nemá ani nezbytné zákonné oprávnění k přechovávání nebezpečných chemických látek a směsí, kdy není držitelem živnostenského oprávnění k nákupu a prodeji chemických látek a směsí klasifikovaných jako toxické, přičemž následným nevhodným uskladněním těchto sudů v přístřešku a kontejneru v uvedeném areálu, který není jako sklad nebezpečných látek zkolaudovaný a schválený, není ani dostatečně chráněný před povětrnostními vlivy a je volně přístupný, navíc situován v běžné zástavbě rodinných domů, v sousedství s autobusovým a vlakovým nádražím a Střední XXXXX školou XXXXX,

čímž vzniklo akutní riziko, že dojde k zásadním fyzikálně-chemickým změnám, jejichž vnější projev by zapříčinil vznícení, výbuch a následné hoření této nebezpečné látky a únik jedovatých látek do ovzduší, což by mělo závažné následky nejen pro rodinné domy a další nemovitosti v okolí areálu v podobě možného poškození či zničení, ale především pro větší okruh osob žijících nebo se pohybujících v okolí areálu, které by tak byly vystaveny nebezpečí smrti či vážného poranění,

obžalovaná XXXXX,

6. ačkoliv byla obeznámena s tím, že převzala v dubnu roku 2019 od společnosti XXXXX a. s., IČ: XXXXX kal obsahující průměrně 67 % bílého fosforu, 209 mg/kg arsenu, 22 mg/kg thalia, 55 mg/kg antimonu, 39,5 mg/kg olova a 37,2 mg/kg zinku, jako odpad pod katalogovým číslem 160709 (*Odpady obsahující jiné nebezpečné látky*) s kódem pro přepravu ADR UN 1381, třída nebezpečnosti 4.2. + 6.1. (*samožápalná a toxická látka*), přičemž tuto látku je třeba dle jejích vlastností klasifikovat podle nařízení ES č. 1272/2008 jako látku s nebezpečností Pyr. Sol. 1 s H větou H250 (*samožápalná tuhá látka, která se při styku se vzduchem samovolně vznítí*) s přiřazenou třídou nebezpečnosti akutní toxicita kategorie 2 s H větou H300 (*při požití může způsobit smrt*) a H330 (*při vdechování může způsobit smrt*) a je ve smyslu nařízení vlády č. 467/2009 Sb. považována za jed, tak za účelem zbavení se a likvidace tohoto nebezpečného odpadu levněji a jiným než k tomu zákonem předepsaným a určeným způsobem,

- prostřednictvím jednání svého zaměstnance, provozně technického manažera a odpadového hospodáře J.Ch. dne 9. 1. 2020 objednala u společnosti XXXXX, IČ: XXXXX odstranění nebezpečného odpadu katalogové číslo 080111 (*Odpadní barvy a laky obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky*), následně nechala dne 31. 3. 2020 vozidlem Scania, r. z. XXXXX dovézt a vysypat na parcelu číslo XXXXX v katastrálním území XXXXX(XXXXX), kde je provozována pod IČZ:XXXXX skládka nebezpečných odpadů, minimálně 4 modré kovové sudy o objemu 200 l s kalem obsahujícím výše uvedený bílý fosfor od společnosti XXXXX, které vydávala zcela účelově za odpad pod katalogovým číslem 080111, čímž společnost XXXXX zatajila skutečné nebezpečné vlastnosti a původ odpadu, kdy při vysypání kontejneru došlo k samovznícení a následnému hoření kalu a okolního odpadu, přičemž se do ovzduší po dobu 8 minut uvolňoval oxid fosforečný, který může způsobit těžké poleptání kůže a poškození očí, čímž došlo k ohrožení zaměstnanců společnosti XXXXX, a také osob žijících nebo pohybujících se v okolí skládky,

- prostřednictvím jednání svého zaměstnance, provozně technického manažera a odpadového hospodáře, J.Ch. a člena statutárního orgánu, předsedy představenstva společnosti, R.M. začátkem března 2020, dojednala se

společností XXXXX, IČ: XXXXX likvidaci kalů z fosfátu zařazených pod katalogové číslo 110109 (*Kalý a filtrační koláče obsahující nebezpečné látky*), jejichž likvidaci pak objednali dne 6. 4. 2020, následně předali dne 9. 4. 2020 celkem 22,92 t kalů obsahujícím výše uvedený bílý fosfor od společnosti XXXXX, dopravci XXXXX, s. r. o., IČ: XXXXX, které vydávali zcela účelově za odpad pod katalogovým číslem 110109, čímž společnosti XXXXX s. r. o. zatajili skutečné vlastnosti a původ odpadu, přičemž odpad byl dopraven přímo do zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů společnosti XXXXX, IČ: XXXXX (nyní XXXXX) s IČZ: XXXXX na adrese XXXXX, kde dne 15. 4. 2020, na volném venkovním prostranství s betonovým podložím a v prostoru tzv. boxů, pracovník společnosti XXXXX, při přípravě 4 ks kovových sudů uložených na paletě k přepravě do zařízení k biodegradaci pomocí vysokozdvizného vozíku, při převážení této palety se sudy, vlivem terénní nerovnosti, jeden ze čtyř sudů z palety převrhnul, v důsledku pádu se sud otevřel a vytekla z něj chemická látka, která při styku s okolním vzduchem začala doutnat a poté se samovolně vznítila za současné produkce štiplavého kouře v podobě oxidu fosforečného, který může způsobit těžké poleptání kůže a poškození očí, přičemž vzniknuvší požár (o rozsahu 3 m x 6 m) nebyli schopni zaměstnanci společnosti XXXXX uhasit pomocí vody a hlíny svépomocí, a byli nuceni na místo povolát složky IZS, kdy při následném hašení vznikla hasební voda, která má žíravé i toxické účinky, čímž došlo k ohrožení zaměstnanců společnosti XXXXX, a osob žijících, pracujících a pohybujících se v okolí provozovny této společnosti,

obžalované **XXXXX, a XXXXX, v likvidaci (dříve XXXXX)**

7. společnost XXXXX, prostřednictvím jednání svého zaměstnance, provozně technického manažera a odpadového hospodáře J.Ch. a člena statutárního orgánu, předsedy představenstva společnosti R.M. v době od 23. 4. 2020 do 21. 5. 2020 sjednala se společností XXXXX s r. o., jednající prostřednictvím P.J., který vystupoval jako její zástupce a jednal jejím jménem v obchodně právních vztazích a jejím jménem také pronajal a spravoval areál na adrese XXXXX v XXXXX, obchodní transakci spočívající v předání celkem 210 potravinářských plastových sudů o objemu 220 litrů, ve kterých bylo uloženo celkem 19 tun látky, která obsahovala 67 % bílého fosforu, přičemž si P.J. byl vědom původu a nebezpečnosti tohoto odpadu, kdy tyto sudy byly v době od 22. 5. 2020 do 8. 6. 2020 dle sjednané obchodní dohody předány společnosti XXXXX, do areálu nacházejícím se v XXXXX na XXXXX, a to v režimu mimo nakládání s odpady, ačkoliv se o odpad jednalo, když jako nebezpečný odpad byl tento kal převzat od společnosti XXXXX a. s., čímž porušili § 12 odst. 1, odst. 4 a § 20 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb.,

o odpadech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, protože společnost XXXXX, neprovozuje žádné zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování nebezpečných odpadů a nemá ani nezbytné zákonné oprávnění k přechovávání nebezpečných chemických látek a směsí, kdy není držitelem živnostenského oprávnění k nákupu a prodeji chemických látek a směsí klasifikovaných jako toxické, přičemž následným nevhodným uskladněním těchto sudů v přístřešku a kontejneru v uvedeném areálu, který není jako sklad nebezpečných látek zkolaudovaný a schválený, není ani dostatečně chráněný před povětrnostními vlivy a je volně přístupný, navíc situován v běžné zástavbě rodinných domů, v sousedství s autobusovým a vlakovým nádražím a Střední XXXXXškou XXXXX,

čímž vzniklo akutní riziko, že dojde k zásadním fyzikálně-chemickým změnám, jejichž vnější projev by zapříčinil vznícení, výbuch a následné hoření této nebezpečné látky a únik jedovatých látek do ovzduší, což by mělo závažné následky nejen pro rodinné domy a další nemovitosti v okolí areálu v podobě možného poškození či zničení, ale především pro větší

okruh osob žijících nebo se pohybujících v okolí areálu, které by tak byly vystaveny nebezpečí smrti či vážného poranění.

Za uvedené trestné činy a sbíhající se přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 14. 6. 2023, č. j. 2 T 148/2021-863, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2023, č. j. 7 To 229/2023-895, byl **obžalovaný P.J.** odsouzen podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců se zařazením podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 5 roků. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 14. 6. 2023, č. j. 2 T 148/2021-863, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2023, č. j. 7 To 229/2023-895, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. **Obžalovaný J.Ch.** byl odsouzen podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců a podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2, 3, 4, 5 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výši 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví částkou 200 Kč, tedy celkem 100 000 Kč. **Obžalovaný R.M.** byl odsouzen podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců a podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 40 měsíců. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2, 3, 4, 5 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výši 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví částkou 300 Kč, tedy celkem 150 000 Kč. **Obžalovaná XXXXX**, byla odsouzena podle § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 43 odst. 1, § 68 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému peněžitému trestu ve výši 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví částkou 2 000 Kč, tedy celkem 1 000 000 Kč. **Obžalovaná XXXXX**, byla odsouzena podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu podnikání s předmětem „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ na dobu 10 let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla všem obžalovaným uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit na náhradu škody poškozené České republice – Krajskému ředitelství policie Jihomoravského kraje, se sídlem Kounicova 24, Brno, částku ve výši 11 156 526,72 Kč. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovaným J.Ch., R.M. a společnost XXXXX, uložena povinnost společně a nerozdílně uhradit poškozené XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 13 060 Kč, a za dobu od 10. 11. 2023 do zaplacení se zákonným úrokem z prodlení. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla poškozená společnost odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání státní zástupce a obžalovaní P.J., J.Ch., R.M. a společnost XXXXX
3. Státní zástupce směřoval svůj opravný prostředek v neprospěch všech obžalovaných, a to do výroku o vině v bodech 5. a 7. rozsudku a následně i do výroků o trestech. V rámci

opravného prostředku státní zástupce uvedl, že Krajský soud v Brně provedl správné a úplné dokazování, přičemž je nutno uvést, že k části žalovaných skutků, vyjma společnosti XXXXX, prohlásili ostatní obžalovaní nesporné skutečnosti a další skutečnosti pak byly prokázány provedenými důkazy. Výhrady nemá státní zástupce ani k právní kvalifikaci jednání obžalovaných, považuje však za pochybení, když soud prvního stupně oproti podané obžalobě nespátřuje v bodech 5. a 7. naplnění i znaků skutkových podstat trestných činů podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve vztahu k obžalovaným Ch., M. a společnosti XXXXX, a trestného činu podle § 284 odst. 2, odst. 4 tr. zákoníku ve vztahu k obžalovaným J. a společnosti XXXXX. Soud dle názoru odvolatele byl veden úvahou, že úmysl všech obžalovaných nesměřoval k neoprávněnému nakládání či přechování bílého fosforu jako jedu, ale toliko k likvidaci nebezpečného odpadu obsahujícího tuto látku. Státní zástupce má však za to, že tato úvaha není správná a že i úmysl obžalovaných směřoval k nakládání s bílým fosforem, o kterém věděli, že je jedem ve smyslu výše uvedených ustanovení trestního zákoníku. Navíc obžalovaný J. ani společnost XXXXX s.r.o. nemají licenci k nakládání s takovou látkou. Státní zástupce má tak za to, že jednání obžalovaných popsané v bodech 5. a 7. rozsudku se týká tří na sobě nezávislých objektů, a to ochrany života, zdraví lidí a cizího majetku v obecné rovině, vedle toho jde i o ochranu životního prostředí před protiprávním nakládáním s odpady a v neposlední řadě pak i ochranu před státem nekontrolovatelnou produkcí, distribucí a porušováním pravidel při zacházení s látkami uvedenými v § 283 tr. zákoníku. V tomto ohledu má odvolatel za to, že by měla být na jednání obžalovaných v rámci právní kvalifikace aplikována i shora uvedená ustanovení trestního zákoníku týkající se jedů. V souvislosti s touto úpravou by pak měly být nově ukládány i tresty jednotlivým obžalovaným, kdy u obžalovaného P.J. navrhl odvolatel uložení trestu souhrnného ve výměře okolo 6 roků odnětí svobody, u obžalovaného Ch. uložení úhrnného trestu v rozpětí 6 až 7 roků, v případě obžalovaného M. pak uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v rozsahu 5 až 6 let, přičemž všichni obžalovaní by měli být pro výkon uloženého trestu zařazeni do věznice s ostrahou. U společnosti XXXXX, pak byl navržen trest úhrnný, a to peněžitý ve výši 500 denních sazeb s tím, že jedna denní sazba činí 12 000 Kč, u společnosti XXXXX pak byl navržen trest stejný, jaký již uložil soud prvního stupně. Pokud jde o otázku náhrady škody, navrhl státní zástupce stejný postup, jaký vyjádřil soud prvního stupně v napadeném rozhodnutí.

4. Obžalovaný P.J. směřoval svůj opravný prostředek po jeho úpravě toliko do výroku o povinnosti zaplatit náhradu škody poškozené České republice – Krajskému ředitelství Policie Jihomoravského kraje. Obžalovaný nesouhlasí s výší škody, k jejíž náhradě byl napadeným rozsudkem zavázán společně s ostatními spoluobžalovanými. V tomto ohledu se ztotožnil s obsahem podaných odvolání ostatních spoluobžalovaných a odkázal na ně.
5. Obžalovaní J.Ch., R.M. a společnost XXXXX, směřovali svůj opravný prostředek do obou výroků o náhradě škody. V tomto směru mají odvolatelé za to, že předmětné výroky jsou nepřezkoumatelné a neobsahují ani adekvátní vypořádání námitek obhajoby proti tvrzenému škodnímu nároku. V první řadě mají za to, že nárok, který má být uhrazen Krajskému ředitelství Policie ČR Jihomoravského kraje, nemůže být akceptován již z toho důvodu, že průběh likvidace odpadu je v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, když u společnosti XXXXX byla objednána likvidace nebezpečného odpadu, k níž nakonec došlo, avšak bez toho, že by bylo postupováno podle výše uvedeného zákona. Navíc obžalovaní mají závažné výhrady i ke stanovení ceny likvidace tohoto odpadu, která podle jejich názoru neodpovídá realitě a při řádném výběrovém řízení by mohla být dosažena cena za likvidaci odpadu až řádově nižší. Sami obžalovaní pak také měli snahu zlikvidovat předmětný odpad vlastními silami, což by rovněž vedlo k nižší ceně za případnou likvidaci zbytkového odpadu a rozhodně by ani

nemuselo dojít k navýšení ceny tak, jak k ní došlo v průběhu likvidace nebezpečného odpadu společností XXXXX. V této souvislosti navrhovali obžalovaní i provedení důkazu znaleckým posudkem ohledně obvyklé ceny likvidace nebezpečného odpadu, takovýto důkaz však nebyl soudem prvního stupně ani proveden, ani opatřen. Nelze se ztotožnit ani s názorem poškozené ČR – Krajského ředitelství Policie ČR Jihomoravského kraje v tom ohledu, že úkony provedené v rámci probíhajícího trestního řízení jsou z působnosti zákona o zadávání veřejných zakázek vyňaty. Vyjádření poškozené v tomto ohledu tak nelze akceptovat a nelze přijmout ani jejich argumentaci týkající se postupu v krizovém stavu či záchranných prací směřující k odvrácení nebo omezení bezprostředního působení rizik vzniklých mimořádnou událostí. Nelze přijmout také argument o jednání v časové tísní a v tomto ohledu nutnosti co nejdříve zlikvidovat nebezpečný odpad, když samotná jeho likvidace trvala několik let, prakticky až do léta 2024. V tomto ohledu tedy nelze rozhodnutí soudu prvního stupně v žádném případě akceptovat. Nesprávnost výroku pak odvolatelé spatřují i v otázce náhrady škody ve vztahu ke společnosti XXXXX, když soud nezohlednil zcela zjevné spoluzavinění na straně uvedené poškozené společnosti. Bylo proto navrženo, aby ohledně výroků o náhradě škody byl napadený rozsudek zrušen a poškození byli odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

6. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu podle § 252 tr. ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravné prostředky byly podány oprávněnými osobami podle § 246 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. ř., v zákonné lhůtě dle § 248 odst. 1 tr. ř. a svým obsahem splňují i podmínky dané ustanovením § 249 tr. ř. Nebyl dán důvod k postupu odvolacího soudu ve smyslu § 253 tr. ř. a vrchní soud tak mohl přezkoumat napadený rozsudek z podnětu podaných odvolání v intencích ustanovení § 254 tr. ř. a po takovém přezkumu dospěl k následujícím závěrům.
7. Předně je třeba konstatovat, že v řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nebyly zjištěny žádné takové vady, jimiž by byla porušena ustanovení směřující k objasnění věci, nebo týkající se práva obhajoby a v tomto směru tedy nebyl důvod k postupu podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.
8. Pokud jde o dokazování, které ve věci bylo provedeno, ztotožňuje se soud s názorem státního zástupce, že rozsah dokazování je nutno považovat za dostatečně obsáhlý, přičemž je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že s výjimkou obžalované společnosti XXXXX prohlásili ostatní obžalovaní vinu ve smyslu § 206c tr. ř. k podstatné části žalované trestné činnosti, soud toto jejich prohlášení přijal a navíc obžalovaní prohlásili za nesporné i další skutečnosti, které byly obžalobou tvrzeny, tak, jak je zřejmé i z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z tohoto pohledu je tedy nutno hodnotit provedené dokazování za dostatečné k tomu, aby byl ve věci objektivně zjištěn skutkový stav a mohly být přijaty objektivní závěry o vině obžalovaných. Ostatně v tomto ohledu nebyly žádným z odvolatelů vzneseny žádné námitky, a to ani k právní kvalifikaci jednání, ke které dospěl nalézací soud, s výjimkou výhrady státního zástupce vyjádřené v jeho opravném prostředku ve vztahu ke kvalifikaci jednání obžalovaných ve smyslu ustanovení § 283, resp. § 284 tr. zákoníku. Jakkoliv obžalovaní uznali svým postojem v hlavním líčení před soudem prvního stupně relevantnost podané obžaloby, tak v žádném případě nesouhlasili s tím, že by jejich jednání mělo být podřazeno pod výše uvedená ustanovení. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že žádná ze stran nemá výhrady a nevytýká soudu prvního stupně závěry týkající se skutkových zjištění, k právní kvalifikaci jednání obžalovaných pak vznesl výhrady státní zástupce, ovšem s tím, že souhlasí s postupem soudu prvního stupně, pouze nad jeho rámec má za to, že by jednání obžalovaných v konkrétních bodech mělo být právně kvalifikováno i ve smyslu výše zmíněných ustanovení trestního zákoníku.
9. Odvolací soud má za to, že jak skutkové závěry, tak i právní závěry, nalézacího soudu lze plně akceptovat tak, jak byly vyjádřeny v rámci napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu

může odvolací soud pouze stručně odkázat na správné a přiléhavé odůvodnění napadeného rozsudku, ať už jde o skutková zjištění, tak i o právní kvalifikaci jednání obžalovaných ve smyslu ustanovení § 298 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a § 272 odst. 1 tr. zákoníku, když ani v tomto ohledu žádný z opravných prostředků předložených odvolacímu soudu proti tomuto námitky nevznáší. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaných v konkrétních bodech tak, jak navrhuje státní zástupce v rámci svého odvolání, věnoval se této otázce i soud prvního stupně, a to v bodě 32. napadeného rozsudku, kdy stručně a kuse dospívá k závěru, že ustanovení § 283, resp. § 284 tr. zákoníku, nelze užít, neboť nebylo prokázáno naplnění subjektivní stránky jednání obžalovaných, ani nebyla zjištěna možná motivace obžalovaných ve smyslu výše uvedených ustanovení. Odvolací soud se po přezkoumání věci k tomuto závěru připojuje. Je totiž třeba vycházet z faktického stavu věci, kdy obžalovaní činí veškeré své úkony, které jsou předmětem trestního řízení, ve vztahu k odpadu, neboť se sami věnují podnikatelské činnosti v oblasti nakládání s odpady. Primárně tak veškeré jejich jednání bylo vztaženo k nakládání s odpadem získaným od společnosti XXXXX. Již od počátku nebyl prokázán žádný úmysl v tom směru, že by si tento odpad obžalovaní zajistili právě proto, že obsahuje bílý fosfor, který je nutno v každém případě považovat za jed ve smyslu výše uvedených ustanovení trestního zákoníku, že by tento bílý fosfor měli dalším způsobem jako jed využívat, nakládat s ním apod. Je samozřejmé, že obžalovaným bylo známo složení odpadu od společnosti XXXXX, který je nepochybně nutno s ohledem na jeho složení považovat za nebezpečný odpad, jak konstatuje již i soud prvního stupně, nebyly ale prokázány žádné konkrétní a relevantní skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit, že obžalovaní měli zájem o tento odpad právě z toho důvodu, že obsahuje bílý fosfor, který by mohl být následně využit jiným způsobem. Cílem obžalovaných nepochybně bylo získat konkrétní finanční prostředky za likvidaci tohoto odpadu, kterou však následně nebyli schopni zrealizovat a v plném rozsahu provést. To bylo také podle odvolacího soudu důvodem k další manipulaci s tímto odpadem tak, jak bylo prokázáno i v rámci skutkových zjištění před soudem prvního stupně. Přes vědomí obžalovaných o tom, že příslušný odpad obsahuje nebezpečnou látku – jed v podobě bílého fosforu, však na jejich straně nebyla zjištěna motivace ani úmysl tuto konkrétní látku využít, dále s ní nakládat, přechovávat ji k případným dalším účelům. Vždy se jednalo o manipulaci s odpadem jako celkem a v tomto ohledu je nutno konstatovat, že i pojmově označení nebezpečný odpad počítá s tím, že obsahuje i nebezpečné látky, např. jedy, a tato skutečnost sama o sobě nezbavuje takto nebezpečný odpad charakteru odpadu jako takového, a je-li s ním jako s odpadem manipulováno, zůstává i nadále odpadem v právním slova smyslu dle ustanovení § 298 tr. zákoníku, i když obsahuje jednu či více nebezpečných látek nebo jedů a vykazuje konkrétní nebezpečné vlastnosti, jak je tomu v projednávaném případě, nebyly-li zjištěny další objektivní skutečnosti o tom, že obžalovaní mají v úmyslu nenakládat s uvedeným odpadem pouze jako s odpadem, ale konkrétně s látkami, které jsou v něm obsaženy, a ty jednotlivě využívat. Je tak třeba totiž přijmout závěr, že pokud nebyl prokázán výše zmíněný úmysl obžalovaných, nelze jejich jednání právně kvalifikovat i ve smyslu § 283 či § 284 tr. zákoníku a jde tedy stále o konání v rámci odpadového hospodářství, byť samotný odpad může jed obsahovat. Taková skutečnost pak vyplývá i z katalogizace odpadů – vyhlášky č. 8/2021 Sb., kdy jsou v její příloze č. 1 konkrétně označeny i odpady z výroby, zpracování, distribuce a používání sloučenin fosforu. Dle názoru odvolacího soudu je tedy nutno trestnou činnost obžalovaných páchanou při nakládání s nebezpečnými odpady posuzovat toliko ve smyslu ustanovení § 298 tr. zákoníku, a nikoliv i ve smyslu § 283 či § 284 tr. zákoníku, byť takový odpad obsahuje látku, kterou je možné posoudit jako jed ve smyslu těchto ustanovení, musel by však být prokázán konkrétní úmysl pachatelů k nakládání právě s touto látkou, nikoliv pouze s odpadem jako celkem. Z tohoto pohledu má tedy odvolací soud za to, že nebylo prokázáno zavinění obžalovaných, a tedy subjektivní stránka k tomu, aby jejich jednání mohlo být právně kvalifikováno, jak navrhuje státní zástupce v rámci svého opravného prostředku. Právní kvalifikace jednání

obžalovaných, jak byla učiněna soudem prvního stupně, je tak odvolacím soudem považována za přiléhavou, objektivní a odpovídající všem zjištěným skutečnostem ve věci a v tomto ohledu tedy lze opakovaně odkázat na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku.

10. Výhrady odvolací soud nemá ani k trestům, které byly ukládány jednotlivým obžalovaným, přičemž u fyzických osob bylo aplikováno ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, když obžalovaní prohlásili svoji vinu v podstatném rozsahu, řadu skutečností prohlásili za nesporné a v tomto ohledu tedy podstatně zjednodušili soudní řízení. U obžalovaného P.J. byl pak správně ukládán trest souhrnný za podmínek ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve vztahu ke sbíhajícímu se přečinu podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 14. 6. 2023, č. j. 2 T 148/2021-83, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2023 pod sp. zn. 7 To 229/2023, u ostatních pak byly správně ukládány tresty úhrnné za podmínek § 43 odst. 1 tr. zákoníku. V tomto směru je také nutno uvést, že soud prvního stupně hodnotil každou z osob obžalovaných, zabýval se polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi na jejich straně, u obžalovaného Ch. přihlédl k jeho bezúhonnosti a zabýval se tak řádně kritérii pro ukládání trestů ve smyslu § 38 a § 39 tr. zákoníku. S ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a konkrétní postavení obžalovaných při jejím páčání pak byly správně ukládány i další druhy trestů, ať už jde o trest zákazu činnosti či tresty peněžitě. Odvolací soud se pak ztotožnil i s tresty, které byly ukládány obžalovaným právnickým osobám ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., přičemž byla vzata v úvahu i ta skutečnost, že obžalovaná společnost XXXXX se v současné době nachází v likvidaci. V tomto směru lze opět odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku.
11. Odvolání obžalovaných, s výjimkou společnosti XXXXX, směřovala i vůči přijatým výrokům o náhradě škody, zejména pak pokud jde o povinnost obžalovaných uhradit způsobenou majetkovou újmu ČR – Krajskému ředitelství Policie Jihomoravského kraje. Pokud jde o nároky poškozené společnosti XXXXX, je nutno konstatovat správnost výroku učiněného podle § 228 odst. 1 tr. ř. ve vztahu k této společnosti i správnost výroku učiněného podle § 229 odst. 2 tr. ř. V tomto ohledu je nutno uvést, že se poškozená společnost řádně připojila k trestnímu řízení se svým nárokem na náhradu škody, přičemž samotná částka vzniklé újmy související s uvedením do původního stavu po způsobeném požáru byla vyčíslena ve výši 26 120 Kč a polovina z této částky byla fakticky uhrazena. Proto jestliže byla stanovena povinnost obžalovaných uhradit částku 13 060 Kč i s příslušným zákonným úrokem z prodlení, nelze proti takovém závěru vznést žádných námitek, stejně tak jako k výroku, jímž se se zbytkem nároku poškozená společnost odkazuje na jiný druh řízení, a je nutno souhlasit názorem soudu prvního stupně v tom směru, že náklady právní služby nejsou součástí nároku na náhradu škody a mohou být uplatňovány v jiném druhu řízení.
12. Jiná je situace ohledně nároků poškozené České republiky – Krajského ředitelství Policie ČR Jihomoravského kraje. Faktem zůstává, že tato poškozená se řádně připojila se svým nárokem na náhradu škody v trestním řízení, svůj nárok vyčísila a ten byl po započtení již části uhrazené škody také v plném rozsahu přiznán, resp. byla uložena povinnost obžalovaných společně a nerozdílně majetkovou škodu uhradit. Soud prvního stupně zde v podstatě vycházel pouze z materiálů, které byly poškozenou předloženy a které souvisejí bezprostředně s likvidací nebezpečného odpadu, který byl zajištěn u obžalovaných. Soud prvního stupně se však vůbec nezabýval konkrétními námitkami obžalovaných a při výši nároku poškozené vycházel pouze z údajů, které sama předložila. V prvé řadě je nutno uvést, že je nepochybné, že škoda vzniklá ve věci skutečně existuje a je nutno ji vyčíslit sumou nákladů potřebných k odstranění odpadů (tj. nákladů vynaložených v souvislosti s odstraněním poškození či ohrožení životního prostředí) ve smyslu ustanovení § 298 odst. 2 tr. zákoníku. Jestliže tedy ve věci došlo k likvidaci nebezpečných odpadů, pak je samozřejmé

na místě žádat po obžalovaných sanaci způsobené škody. Odvolací soud má však za to, že je nutno přiznat jistou relevanci námitkám obžalovaných vyjádřených v jejich oprávněm prostředku. Je pravdou, že v rámci úkonů trestního řízení došlo k zajištění nebezpečného odpadu a došlo také k pravomocnému rozhodnutí státního zástupce o nutnosti jeho zničení, potud je nepochybně postup orgánů činných v trestním řízení správný. Na základě toho pak orgány policie dále konaly a byla uzavřena objednávka se společností XXXXX, na základě které měl být nebezpečný odpad zlikvidován za stanovenou a dohodnutou cenu. V průběhu likvidace tohoto odpadu došlo ještě k dohodě mezi poškozenou a likvidátorem odpadu o dalším navýšení této ceny. Všechny tyto skutečnosti jsou napadány ze strany obžalovaných s tím, že cena dohodnutá za likvidaci odpadu byla přemrštěná, a navíc nebyly respektovány ani podmínky zákona o zadávání veřejných zakázek. Žádnou z těchto skutečností nevzal soud prvního stupně v potaz a odmítl v tomto směru i návrh obžalovaných na zpracování znaleckého posudku, který by objektivizoval cenu likvidace zajištěného odpadu a který by byl také proveden k důkazu. Samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí je v tomto ohledu kusé a s jednotlivými námitkami obžalovaných vznesenými již v řízení před nalézacím soudem se nevypořádává. Odvolací soud nezpochybňuje skutečnost, že s ohledem na charakter likvidované látky a technologii použitou při této likvidaci vzniknou nemalé náklady. Nebyly však učiněny žádné úkony pro to, aby skutečná a reálná cena likvidace zajištěného odpadu byla objektivizována a v tomto ohledu tedy v této fázi řízení nelze posoudit námitky obžalovaných o možné přemrštěnosti dohodnuté ceny mezi poškozenou a likvidátorem zajištěného odpadu. Nebyly také žádným relevantním způsobem prokázovány skutečnosti, na základě kterých by nemusela poškozená postupovat podle zákona o zadávání veřejných zakázek, přičemž její argumenty vyjádřené ve sdělení poškozené ze dne 11. 10. 2024 (č. l. 2056 spisu) jsou toliko vágní, přičemž už vůbec nelze akceptovat jejich závěr o postupu podle § 19 zákona o integrovaném záchranném systému. Odvolací soud zdůrazňuje tu skutečnost, že zajištěný odpad je nepochybně odpadem nebezpečným, specifickým, i s ohledem na obsah bílého fosforu, přičemž je nutno přihlédnout i k nutnosti speciální technologie jeho zničení. V tomto ohledu lze chápat postup poškozené, která měla zájem na urychlené likvidaci takového odpadu v co nejkratším čase. Na druhé straně však ale bylo zjištěno, že tato likvidace trvala několik let a nebyly objektivizovány ani žádné skutečnosti, pro které by měla být v průběhu této likvidace její cena navyšována, když již od počátku bylo jasné, o jaký druh odpadu se jedná a jakým způsobem by měl být likvidován. V tomto ohledu lze opět přiznat relevanci námitek obžalovaných. K objektivizaci skutečných nákladů, které byly vynaloženy na likvidaci zajištěného nebezpečného odpadu, a tedy i k závěru, k jaké náhradě škody mají být obžalovaní zavázáni, je potřeba provést celou řadu důkazů, jejichž rozsah nespadá do trestního řízení před odvolacím soudem, zvláště za situace, kdy o vině a trestu bylo již rozhodnuto a byl tak naplněn základní účel trestního řízení. Bude totiž nezbytné právě s ohledem na charakter a specifické vlastnosti zajištěného odpadu a jeho další manipulaci s ním přijmout závěr o tom, zda bylo nutno postupovat podle zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany poškozené (v tomto ohledu například odvolací soud odkazuje na veřejnou zakázku týkající se likvidace nebezpečných odpadů ze skladového areálu Policie ČR ve Znojmě, Cínová hora, která byla specifikována Správou logistického zabezpečení Policejního prezidia ČR PPR-3369-3/ČJ-2012-009HVZ, a jde tedy o obdobný případ jako v nyní projednávané věci), dále bude třeba zjišťovat, zda s ohledem na samotný likvidovaný materiál mělo být jednáno a měly být do procesu likvidace zahrnuty i další orgány, ať už státní správy – např. ČIŽP, či orgány samosprávy (příslušný odbor krajského úřadu), a v jejich součinnosti postupovat v rámci likvidace. Teprve poté by bylo možné přijmout závěr o správném či nesprávném postupu poškozené v této věci. Po vyřešení těchto otázek by měly být prováděny i další důkazy směřující k objektivizaci způsobené škody, v tomto ohledu zejména k možné ceně za likvidaci, případně by měly být objektivizovány i skutečnosti směřující k důvodnosti možného navýšování ceny v průběhu likvidace

s ohledem na konkrétní technologii, případně její změny apod. Teprve po všech těchto zjištěních bude moci být ve věci objektivně rozhodnuto při respektování zákonných hledisek týkajících se stanovení povinnosti škůdce k úhradě způsobené majetkové újmy. Jak již bylo výše uvedeno, rozsah tohoto dokazování přesahuje rámec odvolacího řízení, a proto při konstatování důvodnosti opravného prostředku obžalovaných bylo odvolacím soudem postupováno, jak je zřejmé z výroku tohoto usnesení, kdy byla zrušena část napadeného rozsudku týkající se náhrady škody ve vztahu k poškozené České republice – Krajskému ředitelství Policie Jihomoravského kraje a za podmínek ustanovení § 265 tr. ř. byla poškozená se svými nároky na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve vztahu k obžalované společnosti XXXXX, která nepodala opravný prostředek, pak bylo postupováno v intencích ustanovení § 261 tr.ř.

13. Z výše uvedeného je také zřejmé, že k ostatním výrokům neměl odvolací soud výhrady a nepovažoval za nutné do napadeného rozhodnutí zasahovat, k námitkám státního zástupce nebylo jako k nedůvodným přihlédnuto, a proto o jeho opravném prostředku bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 256 tr. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Brně). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm.

a) až m) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Olomouc 22. října 2024

Mgr. Petr Andres v. r.
předseda senátu

Veronika
Slouková

Digitálně
podepsal Veronika
Slouková
Datum:
2024.11.14
07:24:08 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Slouková.